

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 9. Concilium Blaquernense. Episcopi exauthorati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Secul. XIII.
A. C. 1283.

v. Cang.
gloss. lat.
Osculum.
c. 16.

cram communionem accipiendam se purgatus. Cujus rei indicio erat illud quod postridie factum est. Hoc enim die Coenæ dominicæ sacro Patriarcha rem divinam conficiens, panem, quem de thro clam afferri curaverat, divisum in frustula nec consecratum pro communionem præbuit recens in gratiam receptis: quæ rem postea compertam supra quam credi potest, indignati, manere se mala graviora jam tum senserunt. Die Paschatis Christiani omnes pro more Ecclesiæ Græcæ in signum charitatis sibi mutuè pacis osculum dabant: & postera die quæ hoc anno 1283 decima nona Aprilis erat, congregatus cum Episcopis Cyprius hoc sanctum osculum sibi ferebat invicem. At ista reconciliatio nihil proficere non habebat.

§. IX.

Concilium Blaquernense. Episcopum exauthorati.

Sup. l. 85. §. 9 Eodem die secundo Paschatis promulgabatur edictum, quo Andronicum Chalazam Episcopum Sardicensem, quæ alias relicta sede sua sub nomine Athanasii monachum induerat, Imperator suum patrem spiritualem declarabat; seque authoritatem dare cunctis sanctionibus, quas hic Præsul faceret in concilio Blaquernensi.

Blaquernis ad Nostram Dominam cele-
brando coram Patriarcha Gregorio ac
Michaële Strategopulo Imperatoris Le-
gato; & illos, qui se concilii hujus de-

Sæcul. XIII.
A.C. 1283.
Gregoras
l. 6. c. 5.

cretis opposuerint, læsæ majestatis reos
pronunciatum iri. Proinde huic concilio
præsidebant Patriarcha & Episcopus
magno schismaticorum numero stipati:
altera in parte confederant ministri im-
peratorii ad exequenda illorum imperia
parati. Accersebantur Episcopi judican-
di: & totum, quod audiebatur, erat:
Advocetur iste N. Arguebatur in fa-
ciem, quod canones violasset: interdum
actores erant monachi, qui se vexatos
querebantur. Mox Judex aiebat: Ab-
ducatur! Hic impius, addebant alii: &
Imperatoris ministri manibus pedibusque
vinctum cum ignominia trahebant foras.
Anathema contra miseros Præsules cla-
mabant monachorum aliqui: alii sacras
eorum trabeas lacerabant velut indigno-
rum, qui eas gererent.

Hæc per hebdomadem Paschatis fie-
bant, & nemo hanc sævitiam vitare po-
terat. Patriarcha Gregorius rem non
probabat, & plerumque ad diversam pro-
pendebat sententiam; sed a cæteris ab-
ripiebatur: nec tegebat animum, cum oc-
culte diceret, hoc concilium esse con-
ventum pravorum hominum. Illos, qui
se non sistebant ultro, Imperatoris mini-
stri

Sæcul. XIII.
A. C. 1283

stri per vim adducebant. Sic agebatur cum Theodoro Metropolita Cyziceno, qui in monasterium Præcursoris se abdiderat non tam abrogandæ sibi dignitatis, quam injuriarum metu abrogationem comitantium. Affirmabat igitur, se inde non exiturum: & cum missi essent sæpius, qui eam abstraherent, in sacrum adytum templi & sub mensam eucharisticam confugit, ita, ut ministri re infecta redire cogerentur. Die has inter contentiones elapso Judex (Episcopum Sardicensem intelligo) surrexit, postquam Patriarchæ modum præscripserat, quo puniret absentes. Igitur contumaciæ damnati hoc sibi solatii proponebant, quod jacturæ muneris injuriæ non accesserint.

c. 19.
v. Not. Poss.
p. 522.

Hoc ipsum concilium ab Imperatrice Theodora Andronici matre poposcit, ut suam fidei professionem, ac nuncium concordiæ cum Papa remissum scripto daret, ac promitteret, se nunquam petituram, ut Imperator Michaël suus maritus cum precationibus ecclesiasticis humaretur. Compensationis gratia permisit concilium, ut illa publicis in precibus nominaretur una cum Imperatore suo filio. Postulavit etiam ab Athanasio Patriarcha Alexandrino, ut Episcopos ab honoris gradu esse merito dimotos agnosceret, atque consensionem cum Papa ob suam
cum

cum illius fautoribus communionem re-
 texeret: nec nisi hac lege spondit eum
 dipthychis cum Patriarchis insertum iri:
 at ille his excludi maluit. Theodosius
 Patriarcha Antiochenus cognomine Prin-
 ceptus, quamvis se hujus concilii acta con-
 temnere palam dixisset, sibi tamen me-
 tuens, inscio Imperatore suam patriar-
 chatus abdicationem in Syriam misit.
 Nam hi duo Patriarchæ Alexandrinus
 & Antiochenus residebant Constantino-
 poli; & Latini etiamnum Tripolim, Pto-
 lemaidem, ac plura Syriæ loca posside-
 bant. Græci Ecclesiæ Antiochenæ ac-
 ceptis Theodosii litteris una omnes voce
 elegerunt Arsenium a S. Simeone virum
 venerabilem ac pro sancto habitum,
 quem Constantinopolitani suam in com-
 munionem receptum in dipthycha re-
 tulere.

§. X.

*Continuatio actorum contra Regem
 Arragoniæ.*

Censuræ, quas Papa Martinus Petro
 Arragonum Regi, ac terris ejus irro-
 gaverat, effectum habuere nullum. Non
 Rex modo & Optimates cæterique laici
 eas spernebant, sed Episcopi etiam,
 Clerusque, ac Religiosi cunctorum Or-
 dinum. Non se proscriptos credebant,
 nec

Rayn. 1284.
 n. 10.
 Indic. Ar-
 rag. p. 127.